בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב**', **כ**' ב תשס"ו (**20** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*חלפו 5 שבועות מאז פגישתנו הקודמת עם חוני המעגל – ט"ו בשבט היה. והנה, עולה שוב על הדף בסיפור היותר מוכר על אודותיו. היום – **כ' באדר**, – הוא **יום רצון של ירידת גשמים** ועשׂאוהו יום טוב בימי **שמעון בן שטח** ו**חוני המעגל**.*

=...היה רעבון ובצורת בארץ-ישׂראל 3 שנים זו אחר זו. התפללו ולא ירדו גשמים. וכיוון שראו שיצא רוב (חודש) אדר ולא ירדו גשמים, הלכו להם אצל **חוני המעגל**.
אמרו לו: "התפלל שיירדו גשמים."
אמר להם: "צאו והכניסו תנורי פסחים...". התפלל ולא ירדו גשמים.
עג עוגה ועמד בתוכה כדרך שעשׂה **חבקוק הנביא** [פרק ב', 1] ואמר: "רבונו של עולם! בניך שׂמו פניהם עלי שאני כ**בן-בית** לפניך. נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז מכאן עד שתרחם על בניך." התחילו גשמים יורדין טיפין טיפין.
אמרו לו תלמידיו: "לא על זה באנו לבקשך אלא שלא נמות בבצורת. כסבורים אנו לומר: אין הגשמים הללו באים אלא להתיר שבועתך."
אמר: רבונו של עולם, לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות, שיחין ומערות." התחילו הגשמים יורדין בזעף, כל טיפה וטיפה כשיעור לוג (חצי ליטר!)
אמרו לו: "אין הגשמים הללו באים אלא להחריב את העולם!"
אמר: "רבונו של עולם! לא כך שאלתי, אלא גשמי ברכה ונדבה."
ירדו כתקנם עד שעלו ישׂראל מירושלים להר הבית מרוב הגשמים.
אמרו לו: "כשם שהתפללת עליהם שירדו, כך התפלל עליהם שלא ירדו וילכו להם."
התפלל חוני המעגל: "רבונו של עולם. ראה עמך ישׂראל ונחלתך אשר הוצאת בכוחך הגדול ובזרועך הנטויה, שאין יכולים לעמוד לא ברוב זעמך ולא ברוב טובך...יהי רצון מלפניך שיהא רוח."
מיד נשבה רוח ונתפזרו העבים, זרחה החמה ונתנגבה הארץ.= [מסכת תענית י"ט:]

ואותו יום עשׂאוהו **יום טוב**, לפי שאין הגשמים יורדים אלא בזכותן של ישׂראל, שנאמר [דברים כ"ח 12]: **"יפתח ה' לך את אוצרו הטוב, את השמיים לתת מטר ארצך בעתו..."** – ל**ך**: בזכות**ך** ובך הדבר תלוי. [ספר התודעה]

§§§

ולא תמיד היתה בצורת...
אין הקב"ה בא בטירחה עם בריותיו. לפיכך לא ציוה לישׂראל שיהו עולים לרגל לירושלים בימות הגשמים אלא שלוש הרגלים בעונת האביב והקיץ הן, שהימים יפים והלילות נעימים להולכים בדרכים. כל החורף – עסוקים הכל זה בשׂדהו, זה בכרמו וזה בגינתו. כיוון שקרב חודש ניסן, שׂמחים כל ישׂראל באמרם, **'בית ה' נלך.'** ומתחילת ניסן היו ישׂראל מושכים בדרכים בכל קצות הארץ ועולים לירושלים להקריב את קרבן הפסח וליראות את פני ה'. כיון שעונת הגשמים כבר פסקה, וכיון שהדרכים עומדות להתמלא עוברים ושבים, לכך היה יום **ט"ו באדר** ['שושן פורים'] קבוע שבו יצאו שליחי בית דין

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ' ב תשס"ו (20 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לתקן הדרכים והרחובות שנתקלקלו בימות הגשמים, כדי שיהיו מתוקנים לעולי רגלים ובשביל מכי הנפש בשגגה שצריכים לנוס אל ערי מקלטם מפני גואל הדם. [ספר התודעה]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל